Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31626
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

ũbum di. que ante quam sana cẽnt fastidium facie
bant. Languor enim corpum non pmittit homine
carnale capere cibu. & languor anime eam ñ pmittit
cibo spiritali refici. Ham q̃ amore suum inamorem
carnis expendere. unde amare possit animam suã
ñ habebit. Vnde & ipheta dicit. Quõ qui diligit
iniquitatẽ odit animã suã. Et sequit. Pluit sup
peccatores laqueus ignis. Audire pluuiam & in
relligere debitas peccatorib̃ penas. osiderare aque
diuine pluuiam. quam qui incurrerit incampo
sine tecto causabit se debile pymbre effici. Et cum
hoc audiũ hoc in mundatione posse fieri sepe pbam.
quid faciunt miseri sup quos pluuia ignis & sul
phuris ingit sine intermissione pfundit. Credere
uetas inferri peccatorib̃ penas. uetas habitacula de
lictas iustos. Ido autẽ uetas qua eternas. Ham qd
finem habet iudebit. nec fuisse eũ ẽe desierit. Hec
& his similia multa dicente aplo. credidit uniuer
sa multitudo & baptismate suo ordine p septẽ die
rum ieiuniũ osecrata est. Mindonia autẽ cũ nol
let thorum sui mariti ultra ingrere & ille cognio
uisset. hoc ideo ei euenisse qd apli pdicationem au
disset. preter admisdeũ regem. & imperauit abeo
ut thomas apls incarcerẽ mitteret. Suirce autẽ
myndoniam occulte duxit adcarcerẽ & dato mu
nere carcerario introuit adeum. Mindonia au
tem psternens se ad pedes ei cepit dicere. Ora pme
aplẽ dei. ut qua ꝓter me hanc iniuriã sustines
non facias sup me uenire iã di. Dicit ei apls. Re
uertere ad indomũ tuã. ego illuc adre ueniam.
ut cognoscant me uoluntate pari pnomine dei
mei. & quantũ possit que est in dno meo ihu xpo
fides. Et reuersa indomũ suã clausit se cubicu
lo & pstrata humo orabat dicens. Ihũ ds omps
que pdicat thomas apls fac me doctrina ei fieri.
& participẽ. Medio autẽ noctis tempe adest apls.
dicens ei. Constans esto mindonia. quia sicut tu
pme aduitã eternam pingis. ita ego pte ad dnum
meũ iesũ xpm cum corona martyrij pueniam.
Et expauescens mindonia ait. Obsecro te luminis
eterni ostensor. ut sicut carnales oculos ape
ruisti. ita anime mee apias oculos ut uideam
uiam rectam & non incuriam foueas inimici.
Dicit ei apls. Septẽ diebꝫ ieiuniũ imple. octa
ua ꝯ die ueniam adre & baptismatis unda con
secrabo te & omis qui credidẽrint pte. Carissus
autẽ cognatus regis cui rex misdeus sororem
habebat uxorem. petit regem dicens. Obsecro te
rex bone. ut facias dnam meã reginam iusitare
myndoniã si forte possit eam reuocare ad mente
suã. Ego eũ pcib̃ ego minis ego blandimentis ego
pamicos parentes & notos non cesso depcari eam.
ut ad thorũ suũ redeat. & nulla ratione potest
ul manducare ul bibere mecum. ut in facie meã
respicere. Cui rex ait. Hortare sororem meam com.
patrem oparem meam quõ non erit infructuo
sum si eam uiderit. Tu uade adeam & tracta q̃
faciatis. Rogata autẽ suo preceptu trepsia ut
ir regis ad mindoniam & dicit ei. O mindonia.
kina amica & soror dulcissima. & fabulatio mea pe
to te ut dimittas hanc amentiam. nec cõnubij
tui legitimam cuiã contemnas. contra deos
agens. y cout natales tuos & cont anima uiri tui.
Ham & res ostiat & omis domestici ei & omis amici
eius. omis parti dere loquit te gemunt te & queruntur
& subito plorant amente te effectam. Mindonia ꝯ.
Soror trepsia si scires que ego didici. Homine qui
de attendis ꝯ ds opat peum. Ham amica mea.
suirce que multos annos cera fuit usum abeo
recepit. Quid autẽ primum memorem. suirtis au
ditu reditum salute omib̃ egmonijs restituiam.
quantos & iã mortuos erciauit aduitã. Hic osten
dit aliam uitã ẽe immortale. nesciam omis dolo
ris & tristicie. Et ne incredulu ducas q̃d possit dur
mitiũ synfonus filio suo ista nocte mortuo. abi
it adeũ in carcere & infide sua suscepit eum a car
cerariis & duxit eum in domũ suam. & oratione
facta suscitauit unicum filiũ suum. & modo in
ipsi domo sedet & docet omis ingredientes ad se
& curat iniuersas infirmitates. Dicit ei trepsia.
Si est ut asseris eam adeum. & si uere ita comp
hauerim iniuritate credam ei. Stultũ est eũ
animũ hec audente pmanere in incredulitate.
Reuertunt autẽ ad domum ducis synphori. &
inuenunt ante domũ synphori stante elephã
tinum & cupiente intrare. s; ñ pmittebatur
ingredi. Humis enim erat horibilis aspectu
& sãcabro uultu & uoce rauccissima & ñ erat
ꝑter uulnera qd in eo uideri posset. Ingressa
autẽ mindonia cum trepsia nichil poterat lo
qui occupatus erat manus imponens super
infirmos multos. S; cum uideret trepsia regi
na tanta miracula obstupefacta ait. Maledic
ti sunt adeo q̃ ñ credunt his opib̃ salutis: